

Instytut Techniki Organizacji
Biuro w Krakowie, ul. Pocztańska 28
Grupa Pracowników
Kraków

w. małopolskie 6.

1193

42/Parku

Archiwum BBiDZ Nowy Sącz

nr 2096

Ewidencja zabytkowego parku
w ROPIE woj. Nowy Sącz
gmina. Gorlice

42/Parku
4646

Ww. 4646

LIOTEKA

ul. Szwależerów 9, tel. 628 48 41 w. 130

Szwależerów Nr 9, tel. 628 48 41 w. 130

ARCHIWUM

OŚRODKA OCHRONY

ZABYTKOWEGO KRAJOBRAZU

ul. Szwależerów 9, tel. 628 48 41 w. 130

Nr inw. 4646

ANALIZA I OCENA WARTOŚCI ZABYTKOWYCH ZAŁOŻEŃ ZIELENI

Ref. Nr 182/72

Park, ogród, aleja, zieleni towarzysząca		Nazwa: ROPA					
Rodzaj parku/ogrodu: klasztorny, zamkowy, pałacowy, dworski, miejski		Adres: GM. GORLICE					
Czas powstania: pocz XIX w		Województwo: NOWY SĄCZ					
Forma stylowa: krajobrazowy, część geometryczna		Użytkownicy: VERBA SOKRATA, PRZEDSZKOLE, STRAZ POŻARNA, ORMO					
Wielkość: 5,0 ha							
K R Y T E R I A		0	1	2	3	4	
		zły	mierny	db	b. db		
A	I.	Stopień przetrwania elementów dawnego układu przestrzennego					
	Wartości zabytkowe	1. Osie i ciągi kompozycji (relacja z architekturą)			+		
		2. Układ dróg		+			
		3. Stopień przetrwania starodrzewia		+			
		4. Układ wodny i pierw. ukształt. terenu		+			
		5. Zachowanie dawnych elementów architektury i małej architektury			+		
	II.	Wartość układu przestrzennego					
		1. Jednorodność stylu całego układu lub wysoka czytelność nawarstwień stylowych			+		
		2. Wartość historyczna układu (dawność)			+		
		3. Wartość obiektów architektury			+		
		4. Reprezentatywność lub unikalność w skali regionu lub kraju			+		
		5. Wartości krajobrazowe i estetyczne			+		
	III.	Wartości tradycji historycznej (w sensie potencjonalnych walorów turystycznych)					
		1. Związek obiektu z postaciami lub wydarzeniami historycznymi			+		
	Wartości zabytkowe ogółem				18		
B	I.	Wartości przyrodnicze i ekologiczne					
	Wartości przyrodnicze i ekologiczne	1. Rzadkie gatunki drzew i krzewów		+			
		2. Drzewa o charakterze pomników przyrody		+			
		3. Intensywność zadrzewienia		+			
		4. Stan zdrowotny drzewostanu		+			
		5. Znaczenie ekologiczne			+		
	Wartości przyrodnicze ogółem				6		
Ogólna ocena obiektu				25			

Analizę sporządził: Zdzisław Dąbrowski

Data: 1985.03.00

Uwaga dotycząca koniecznej doraźnej interwencji w zakresie zmiany sposobu użytkowania obiektu oraz działań konserwatorskich w odniesieniu do zadrzewienia i obiektów architektonicznych — podać na odwrocie karty!

Wskazane bytoby zużycie
wyspowiadek.

Zarząd Główny
Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne
Inżynierów i Techników Ogrodnictwa
Zespół Rzeczoznawców
00-043 Warszawa ul. Czackiego 3/5

Inwestor: Urząd Wojewódzki
Nowy Sącz
Wydz. Kultury i Sztuki

E w i d e n c j a
zabytkowego parku dworskiego w R o p i e
woj. Nowy Sącz gmina: Gorlice

Opracowała:
mgr inż. Barbara Michalska
Rzeczoznawca SITO-NOT nr.125

K r a k ó w , 1981/83

A R C H I W U M
OŚRODKA OCHRONY
ZABYTKOWEGO KRAJOBRAZU
ul. Szwoleżerów 9, tel. 628 48 41 w. 130

Nn amn, 4646

Zawartość teczki:

1. Karta tytułowa
2. Metryczka
3. Opis
4. Orys z katastru z 1887r
5. Sytuacja w skali 1: 25 000
6. Szkic sytuacyjny w skali 1: 1000
7. Fotografie 1 - 9

METRYCZKA PARKU

1. Adres: miejscowość /dzielnica, ulica, nr posesji/ gmina: województwo:
 ----- Ropa ----- Gorlice ----- Nowy Sącz -----
2. Nazwa parku: aktualna: park dworski dawna: park dworski
3. Rodzaj parku i jego zachowania: Park krajobrazowy bardzo zaniedbany
4. Czas powstania i najważniejsze fazy przekształceń: Rok 1803 /?/ Autor:
 czas założenia parku, w częściowo krajobrazowego, a częściowo
 geometrycznego /kwaterpwy /vide kartot./
 z 1877r. Po 1945r. park uległ zniszczeniu i zachowała się tylko część krajobrazowa b. zaniedbana
5. Powierzchnia parku: Ogółem ha: w tym wód w ha Istniejące budynki: 1. o wartościach
 5,0 ha 0,36 ha zabytkowych:
 1. dwór z pierwszych lata XIX w. /1803/
 2. Dwie oficyny z około 1800r.
6. Nr i data rejestru parku - ogrodu 6. Opinia Komisji Konserwat. 2. Inne:
 Y. Księga A 182 z dnia 24.04.1972r. 3. Magazyn - XX w. lata 50-te
7. Użytkownicy obiektu: Urząd Sołtyssa, Przedszkole Państwowe, Straż Pożarna
- Placówka ORMO
8. Istniejące dokumentacje: 1. Pomiar sytuacyjno - wysokościowy: 2. Inwentaryzacja zieleni:
 /data i autor:/
3. Studium historyczne 4. Założenia techniczno-ekonomiczne 5. Dokumentacja branżowa,
 techniczna i ekspertyzy
9. Przeprowadzone Budynków: obecnie przeprowadzono wraz z Metrykę sporządził:
 remonty: FKZ remont kapitalny dworu i poszukiwania mgr inż. B. Michońska
 / archeologiczne Data: 1981

I. Krótka analiza historyczna

- 1393 r - wieś lokowana i wymieniana. Należała do Gładyszów/b/
- XV w - właścicielami Ropy nadal Gładysze /b/
- XVI w - Ropa należy do Brzezińskich/a, b/
- 1530 r - Seweryn Boner szukał tu złota
- 1581 r - Ropa własnością Adama Brzezińskiego. W owym czasie liczyła /Pawłowski, Małopolska 113/ -6 łańców knięcych, 1 zagrodę z rolą, 12 komorników z bydłem, 4 komorników bez bydła, 4 rzemieślników i 1 piłą"a/.
- XVI"XVII w- prawdopodobnie wzniesiono wówczas dwór/pałac/
- XVIIw- Ropa należy do Buczyńskich
- XVII w- w okolicy dobywano rudy żelaza i znajdowano drogie kamienie
- XVII/XIXw-Ropę nabył hr. Stanisław Wilhelm Siemieński
- 1786 r - W Ropie fabryka skór angielskich/garbarnia/ założona przez Siemieńskich. Wg. Kuropathickiego/Geografia Galicji 1786 r/ miała tu być fabryka skór, źródło ropy i różne kamienie, nawet złoto/a/.
- pierwsza ćwiartka XIXw- hr Stanisław Siemieński nabył od rządu austriackiego starostwo bieckie i wówczas przebudował
- 1803r - i rozbudował pałac i założył park krajobrazowy/a, b/. Pałac później był kilkakrotnie restaurowany. Jest to obszerny parterowy budynek barokowo-klasycystyczny, od frontu ozdobiony sześciokolumnowym portykiem z trójkątnym szczytem. Dach wysoki, mansardowy.
- około 1800 r- opodal dwie oficyny dworskie wybudowane w tym okresie.
- 1847 r - M. Stęczyński w "Okolicach Galicji"-Lwów 1847 r str.59 -opisał Ropę i zajął jej widok, zwracając szczególną

uwagę na zbiór portretów i obrazów różnych artystów, znajdujący się w pałacu/a/.

- 1874r- Łukasiewicz wybudował w Ropie rafinerię nafty
- 1888r- Ropa posiada szkołę ludową i rafinerię nafty/zbudowaną przez Łukasiewicza/. Wówczas była tu kopalnia nafty zajmująca 11 ha i eksploatowana przez dwa towarzystwa, wydająca według wydanej przez wydział krajowy/Kosmos 1881r/ 291 cetnarów metrycznych ropy. Istniała tu również rafineria ropy F.Skowrońskiego i M.Fedorowicza/wybudowana przez Łukasiewicza/.
- Pod względem narodowościowym Ropa przedstawiała się bardzo ciekawie, bo liczyła: 2 250 Polaków, 2 Anglików, 9 Rusinów i 128 Niemców/a/.
- 1890 r właścicielem Feliks Skrochowski/c/
- 1913 r- remont pałacu
- przed II wojną światową właścicielem Ropy był hr.Feliks Miroszewski.Majątek liczył wówczas 600 ha/a/.
- tuż przed 1939r-
- i do 1945r - właścicielem Ropy był Glazgel/a/.
- lata 39-45- wieś silnym ośrodkiem ruchu oporu.
- 1945r - parcelacja majątku
- od 1945r- w pałacu siedziba urzędu sołtyśa.W piwnicy magazyny/nawozy sztuczne/.W jednej z oficyn /oznaczona nr.II/ na swą siedzibę placówka CBMO. W pałacu /od ogrodu/ na dole garaże Straży Pożarnej.
- lata 60-te- budowa magazynu
- 1972r. - - obiekt wpisany do rejestru zabytków- Księga A-180 z dnia 24.04.1972r.

- do 1981r - biura nadal w pałacu, tzn urząd sołtysa. Ponadto mieści się tu przedszkole. Równocześnie PKZ przeprowadza kapitalny remont i poszukiwania archeologiczne.

2. Dawne plany

Kataster z roku 1887 /w załączeniu/

3. Źródła do dziejów parku

- a. Słownik Geogr. Król. Polskiego T.IX. 1888 r.
- b. Stanisław Kłos-Gorlice i okolice- W-wa 1976 r
- c. Skorowidz dóbr tabularnych -ulożył prof.dr.Tad usz Pilat
Lwów 1890 r.
- d. informacje uzyskane od sołtysa
- e. kataster z 1887 r.

II. Charakterystyka stanu istniejącego

Wieś Ropa położona jest o 15 km na południe od Gorlic, nad rzeką Ropą, w pięknej górskiej dolinie otoczonej łagodnymi wzgórzami. W zachodnio-północnym krańcu wsi znajduje się tzw. krzyżówka, tzn. skrzyżowanie szosy Grybów-Gorlice z odchodzącą od niej na południe szosą Ropa-Uście Gorlickie. Od krzyżówki na południe rozciąga się wieś Ropa. Na ostrym zakręcie szosy, po jej stronie wschodniej-za kamiennym murkiem-zabytkowy kościół. Główny korpus drewniany z XVII w. Wieże i kruchta murowana, klasycystyczna, dobudowana w połowie XIXw. Wewnątrz cenne wyposażenie i polichromia odnowiona w 1956 r/b/.

Naprzeciw kościoła, nie skręcając szosą, -wjazd na teren dawnego dworu, między dwoma oficynami z początków XIXw //jak pkt. I, 1/
-fot. 1, 2, 3.

Teren założenia parkowo-pałacowego ograniczony jest od północy i wschodu szosą Ropa-Uście Gorlickie; od zachodu-ogrodami wiejsk

i terenem, na którym zbudowano nowy blok mieszkalny.

Całość założenia parkowego podzielić można na trzy zasadnicze wnętrza:

- wnętrze "B", w którym zaznaczony drzewami/posadzonymi w latach 50-tych XX w./ zarys dawnego gazonu i podjazdu pod pałac. Bardzo czytelna oś kompozycji, przebiegająca między dwoma oficynami przez środek gazonu i pałacu.

Wnętrze "B" - dawny "salon" / fot. 6 / zeszcpeczone obecnie przez przeprowadzenie chodnika płytowanego do placówki OSMO mieszczącej się w oficynie oznaczonej na planie nr .II, a następnie do budynku pałacu .

Drzewa znajdujące się w tym wnętrzu, to w przeważającej liczbie lipy drobnolistne posadzone, jak wyżej zaznaczono w latach 50-tych XX w. Trawnik bardzo zaniedbany.

- wnętrze "A" - sąsiaduje od wschodu z wnętrzem "B"; od zachodu z terenem , na którym zbudowano blok mieszkalny / fot 5/. W tym kierunku rozciąga się ładny widok na otaczające dolinę wzgórza. Jest to jedyny widok na zewnątrz z terenu parku.

Od północy wnętrze "A" sąsiaduje z drogą dojazdową do pól, a będącą przypuszczalnie ongiś drogą oddzielającą część "pałacową" od Solwarku, po drugiej stronie drogi, nieco w głębi - stary żywopiót, najwidoczniej dawniej dzielący ten obszar na dwie części.

Wnętrze "A" jest przedzielone dwoma rozjeżdżonymi drogami opawierzchni żwirowej. Całość bardzo zaniedbana, z ustawionymi urządzeniami zabawowymi dla dzieci z przedszkola / fot. 4, 5/, budynkiem magazynu / fot. 4/ i ogrodzeniem przy nim.

Całość założenia o kształcie zbliżonym do kwadratu - położona

jest na dwóch poziomach:

wyższy poziom "A" i "B" z dwoma oficynami i pałacem usytuowanym tuż nad brzegiem skarpy. Teren opada ostrą skarpią od strony wschodniej ku szosie.

Ostra skarpa wzdłuż całego parku od zachodu ku wschodowi opada w kierunku południowym, w wyniku czego pałac od tej strony jest płaski/fot. 9/. Z wyższego poziomu, tzn. z wnętrza "A" na niższy - po prowadzo^{na} drodze/fot. 7, 9/ o nawierzchni częściowo ziemnej, częściowo żwirowej. Droga ta przechodzi tuż przy pałacu, aż do szosy. Od strony południowej pałac posiada taras na I-wszym piętrze podparty czterema ceglanyimi, otynkowanymi słupami, przez co stworzony kryty podjazd.

- Niższy poziom - wnętrze "C" - to właściwy park krajobrazowy, z trzema stawami /zarosłymi nalotem drzew i roślinami biotnymi/ i strumykiem przepływającym wzdłuż całego terenu. Dzięki zachowanemu częściowo starodrzewiu - czytelny rysunek dawnych polan parkowych. Obecnie prawie cały teren pokryty nalotem drzew i krzewów 30-40-letnich. Są to: czerecha, grab, lipa drobnolistna, gióg dwuszyjkowy, leszczyna pospolita, klon pospolity.

W skarpię okalającej staw największy i wysunięty najbardziej na zachód - widoczne wejście do piwnicy. Ludność tamtejsza jest przekonana, że jest to wyjście z lochów istniejących pod pałacem, jeszcze z okresu XVI w., tzn. z czasów, gdy dwór musiał być dworem obronnym.

Ogrodzenie z siatki jedynie od zachodu na wyższym poziomie, oraz otaczające trzy małe prostokąty terenu /jak na planie/.

2. Skrócona inwentaryzacja szaty roślinnej

Wykaz drzew i krzewów występujących na terenie parku

Nr. na planie	Wyszczególnienie	P i e t r s n i c a					uwagi
		0-29	30-49	50-100	100 i więcej		
1	2	3	4	5	6		7
1	Brzoza brodawkowata-Betula verrucosa	1	-	-	-		
2	Czeremcha pospolita-Prunus padus	-	2	-	-		
3	Dąb szypułkowy-Quercus robur	-	-	3	-		
4	Grab pospolity-Carpinus betulus	12	-	6	-		
5	Jesion wyniosły-Fraxinus excelsior	13	15	14	3 /100 cm/ 1 /160cm/		oka
6	Kasztanowiec biały-Aesculus hippocastanum	-	-	1	-		
7	Klon jawor-Acer pseudoplatanus	2	15	39	6 /100 cm/		
8	" pospolity-Acer platanoides	48	kilkadzies.	13	2/100cm/ 1 /120cm/		
9	Lipa drobnolistna-Tilia cordata	kil-					
		kaset 9	9	-	1/100 cm/		
10	Olsza czarna-Alnus glutinosa	"	-	2	-		
11	Robinia akacjowa-Robinia pseudoaccacia	6	9	1	-		
12	Topola czarna-Populus nigra	4	6	-	-		
13	" bujna- " robusta	-	4	-	-		
14	Wiąz szypułkowy-Ulmus laevis	-	-	1	-		
15	Wierzba biała-Salix alba	1	1	-	-		
16	Jodła pospolita-Abies alba	26	-	-	-		
17	Modrzew europejski-Larix decidua	-	1	4	-		
18	Sosna wejmutka-Pinus strobus	-	1	-	-		
19	Świerk pospolity-Picea abies	-	1	-	-		

Krzewy występujące w grupach lub w podszyciu

20 Głóg dwuszyjkowy-Crataegus oxyacantha

21 Leszczyna pospolita-Corylus avellana

Dobór materiału roślinnego typowy dla tego rodzaju założenia ogrodowych. Na polaci wokół stawów-nalot olchy czarnej.

Ekземplarze najstarsze istniejącego drzewostanu oznaczono na planie jako okazy- są to drzewa około 200-letnie, czyli sadzone przy założeniu parku.

3. Analiza stopnia zachowania układu zabytkowego

Jak stwierdzają dostępne źródła/a, b/, park powstał w pierwszych latach XIX w /1803 ?/ założony przez hr. Stanisława Siemieńskiego, który jednocześnie rozbudował i przebudował dwór z XVIII w. Obecny pałac to budowla obszerna, parterowa/od południa piętrowa/, barokowo-klasycystyczna. Od frontu ozdobiony sześciokolumnowym portykiem. Z zewnątrz zachowany w całości, aczkolwiek elewacja bardzo zaniedbana. Wewnątrz zdewastowany. Obecnie przebiega remont kapitalny i poszukiwania archeologiczne/ślady dawnych lochów/, prowadzone przez PKZ, co praktycznie uniemożliwia wejście do wnętrza pałacu.

Jak widać z załączonego odrysu katastru z 1887 r-założenie parko-^{us/}opałacowe w kopie przedstawiało się wówczas bardzo okazale. Była to piękna siedziba magnacka.

Oprócz pałacu i dwóch oficyn/budynki przetrwały do dziś/były na terenie jeszcze dwie budowle, o charakterze bliżej niewyjaśnionym/brak danych w dostępnych źródłach/.

Pomiędzy pałacem a oficynami /teren oznaczony przez autora niniejszego opracowania jako wnętrze "B"/ znajdował się podjazd

z drzewami i cała sieć ścieżek spacerowych. Był to więc "salon". Na zachód od niego-rozciągał się ogród ozdobny ze ścieżkami swobodnie poprowadzonymi, z grupami drzew, oraz osobno wydzielony teren pod kwaterowy sad owocowy. Park sięgał na zachód dalej, niż obecnie powstające nowe bloki mieszkalne.

Część "C" /tak oznaczona przez autora niniejszego opracowania/-to park krajobrazowy z gęstą siecią ścieżek spacerowych, drogą popod pałacem i w centralnym punkcie usytuowanym dużym stawem z niewielką wysepką pośrodku.

Strumyk ówczesnie inny miał przebieg- bardziej kręty i urozmaicony. Park sięgał tu dalej na zachód, niż obecnie, kończąc się przypuszczalnie warzywnikiem.

Stwierdzić należy, że z układu owego zachowały się:

- oprócz pałacu dwie oficyny z początku XIXw.
- zachował się ślad podjazdu przed pałac/od północy/ oraz droga dojazdowa od południa. Układ :dwie oficyny- podjazd- pałac jest niezmiernie harmonijny.
- zachował się układ trzech stawów powstałych z dawnego jednego /vide-kataster/ dodających parkowi uroku romantycznego . Stawy owe powstały przypuszczalnie w wyniku powolnego zarastania roślinnością pierwotnego dużego stawu. Niestety są one od blisko 50-ciu lat tzn. od 1945r. nie konserwowane, nie czyszczone, jak zresztą cały teren parku i porosły w znacznej mierze nalotem drzew i krzewów oraz roślinnością błotną.

Nie zachowały się natomiast:

- dwie budowle widoczne na katastrze.
- nie został nawet ślad po interesująco poprowadzonych ścieżkach
- nie zachowała się droga widoczna na katastrze, a poprowadzona od szosy przez mniemany folwark do drogi do pół.

- nie zachowały się również zabudowania folwarczne gospodarcze.

Z katastru wynika, że park w ostatnim ćwierćwieczu XIX w. był bardzo dobrze utrzymany i pielęgnowany, w granicach takich, w jakich został stworzony na początku XIX w.

Mniemac należy, że park w tym stanie i zasięgu, jak w roku 1887- utrzymał się do 1945 r. i dopiero po parcelacji został zniekształcony przez zabranie terenu od zachodu.

Obecnie park jest mocno okrojony od zachodu. Niestety nie widzi się szans na odzyskanie utraconego arealu.

4. Rola obiektu w krajobrazie naturalnym

Zespół parkowo-pałacowy stanowi centralny punkt wsi/ naprzeciw kościoła usytuowany/ i ciekawą dominantę zieleni w otaczającym krajobrazie.

III. Wnioski dotyczące

1. a. Granicy ochrony konserwatorskiej

Aczkolwiek obiekt został wpisany do rejestru zabytków /Księga A-180 z dnia 24.04.1972 r", fakt ten niestety nie zdopinguwał użytkowników do pieczy nad nim.

b. ochrony ekologicznej

Należy zachować strefę ochronną od zachodu i południa. Od północy istnieją tuż przy granicy parku zabudowania wsi, od wschodu szosa i wieś. Nie dopuścić do budowy wysokich budynków w pobliżu parku.

c. ochrony kompozycji widokowej

Jedyny widok, który odsłania się z parku/wn. trze "A"/, to widok ku zachodowi na okalające zalesione wzgórza z najwyższym Chełmem/779 mnpn/. Widok ten jednak prawie zupełnie zostanie zasłonięty przez budujący się drugi blok mieszkalny.

2. Ewentualnej zmiany dotychczasowego użytkownika

Należy jaknajszybciej zmienić użytkownika, gdyż ani Urząd Sołtyśa, ani Przedszkole, ani placówka ORMO, ani Straż Pożarna- nie przy- czyniły się jako użytkownicy w jakimkolwiek stopniu do utrzy- mania pałacu i parku w należytym stanie.

Widoczne są ślady ciągłej dewastacji i braku jakiejkolwiek troski i pielęgnacji obiektu.

3. Zakresu niezbędnej lub pożądanej renowacji

Jest niejaka nadzieja, że pałac po kapitalnym remoncie i uzyska- niu odpowiedniego użytkownika, wróci do dawnej świetności.

Natomiast park wymaga przeprowadzenia natychmiastowej pielęgnacji -przede wszystkim usunięcia nalotu drzew i ~~kirzawów~~ krzewów /we wnętrzu "C"/ ,który skutecznie zaciera właściwy układ kom- pozycji przez zarośnięcie polan i stawów.

4. Dokumentacja fotograficzna

1. Oficyna II

2. " III

3. ~~" II i kopuła kościoła~~

4. Magazyn

5. Nowy budynek mieszkalny

6. Pałac od podjazdu/strona północna/

7. Droga przez park

8. Pałac od południa

9. Pałac-podjazd od południa

Fotografie w czerwcu i maju 1981r wykonała mgr inż. B. Michońska.

5. Wnioski końcowe

Jak pkt. III 1, 2, 3

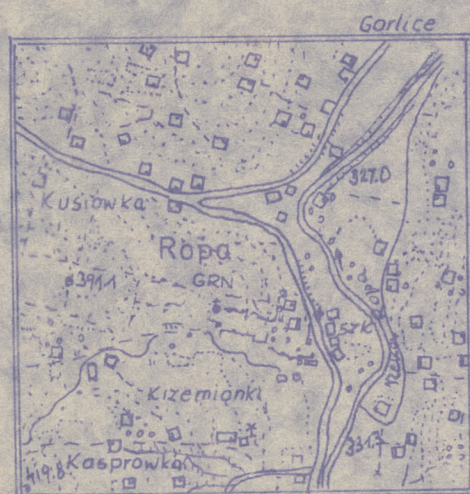
Wykonała:

/mgr inż. Barbara Michońska/
Rzecznawca SITO- NOT nr. 125

ROPA

Gmina : Gorlice

Woj. Nowosądeckie

skala 1:25 000

ROPA - PARK pow. Gorlice

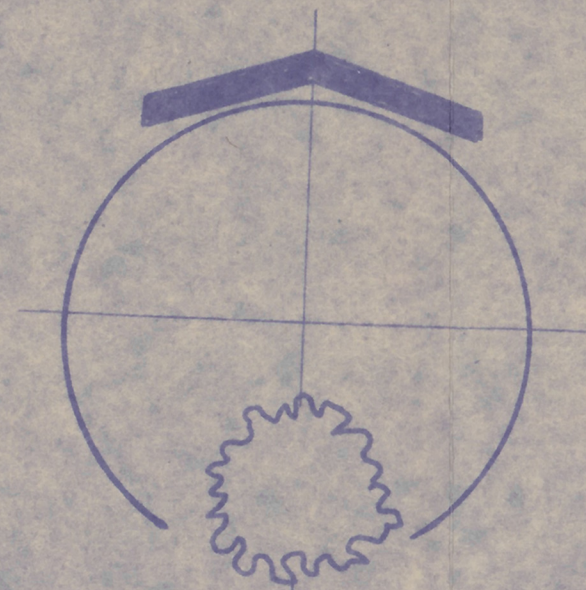
stan z 1887r.

ROPA

WOJ. NOWY SĄCZ GMINA GORLICE
PARK PODWORSKI POW. 5.0 ha
SZKIC ORIENTACYJNY SKALA 1:1000

0 10 20 30 40

OZNACZENIA

- Ia BUDYNEK MIESZKALNY XX W
- I PAŁAC XVI/XVII W
- II OFICyna XIX W
- III OFICyna XIX W
- IV MAGAZYN XX W
- OGRÓDZENIE Z SIATKI
- DRZEWA STARE POJEDYŃCZE LIŚCIASTE I IGLASTE
- ☁ MASYW STARYCH DRZEW
- DRZEWA OKAZY
- POJEDYŃCZE MŁODE DRZEWA
- ☁ SKUPINY NALOTU DRZEW I KRZEWÓW
- STARY ŻYWOPŁOT NIEFORMOWANY
- TRAWNIK
- SKARPA
- STAW
- STRUMYK
- A.B WNETRZA PARKOWE
- DROGI DOBRZE ZACHOWANE
- DROGI ZAŁOŻONE WSPÓŁCZESNIE
- CHODNIK PŁYTOWANY
- OS. KOMPZYCJI
- STANOWISKO I KIERUNEK WYKONANIA ZDJĘĆ FOTOG.
- GRANICE OCHRONY ZABYTKOWEGO ZAŁOŻENIA
- EKOLOGICZNEJ
- GRANICE PARKU
- GRANICA OCHRONY ZEWNĘTRZNYCH POWIAZAN WIDOKOWYCH
- 1-21 NUMERACJA GATUNKOWA DRZEW I KRZEWÓW

ARCHIWUM
OŚRODKA OCHRONY
ZABYTKOWEGO KRAJOBRAZU
ul. Szwoleżerów 9, tel. 628 48 41 w. 130
Nr. zm. 4646

ZARZĄD GŁÓWNY
STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW OGRODNICTWA
ZESPÓŁ RZECZOZNAWCÓW WARSZAWA ul. CZACKIEGO 3/5

ROPA PARK PODWORSKI
WOJ. NOWY SĄCZ GMINA GORLICE

opracowała mgr inż. B. MICHONSKA / rzeczozn. SITONOT
nr 125

